

Sygn. akt IX U 44/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. B. (A. B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25 listopada 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony A. B. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 44/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 listopada 2016r. organ rentowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 114 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu A. B. (B.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów, jak również nie ujawniono okoliczności mających wpływ na wysokość świadczenia. Organ rentowy dodał, że w sprawie przeliczenia podstawy wymiaru w myśl art. 110a wydano 01.02.2016r. decyzję odmowną wraz z uzasadnieniem.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji wskazując, że wnosi o odtworzenie wynagrodzenia przez biegłego sądowego za lata, za które organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 1 grudnia 1995r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 01/1984r. do 12/1989r. wyniósł 317,62% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 22.12.1995r., a następnie od 28.02.1996r. do 29.03.1996r. oraz od 03.06.2002r. do 20.06.2002r.

Ubezpieczony (...). złożył po raz pierwszy wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia od zarobków uzyskanych w całości lub w części po przyznaniu świadczenia według wariantu najkorzystniejszego. Do wniosku dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia w KWK (...) od 1980r. do 1995r., z (...) za rok 1996 oraz listę płac za 06/2002 z (...) Sp. z o.o.

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy decyzją z 1 lutego 2016r., na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250%. Za okres od 29.06.1968r. do 31.08.1979r. organ rentowy uwzględnił wynagrodzenie minimalne.

Kolejny wniosek o przeliczenie wysokości świadczenia emerytalnego na podstawie art. 110a powołanej ustawy ubezpieczony złożył (...) nie dołączając żadnych nowych dowodów.

W tej sytuacji organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 25 listopada 2016r.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R. kolejno na stanowiskach:

- od 29.06.1968r. do 31.12.1968r. – robotnika pod ziemią,
- od 01.01.1969r. do 02.05.1971r. – młodszego górnika pod ziemią,
- od 03.05.1971r. do 04.04.1981r. – górnika pod ziemią,
- od 24.09.1982r. do 15.06.1983r. – górnika pod ziemią,
- od 16.06.1983r. do 31.07.1985r. – nadgórnika oddziału wydobywczego pod ziemią,
- od 01.08.1985r. do 22.12.1995r. - sztygara zmianowego oddziału wydobywczego pod ziemią.

Ubezpieczony został zatrudniony w KWK (...) po zakończeniu nauki w zasadniczej szkole zawodowej górniczej w 1968r. Ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie według stawki dniówkowej, która wzrastała wraz ze zmianą stanowisk. Otrzymywał też premie uznaniowe. Gdy ubezpieczony został rębaczem, to pracował w akordzie bezpośrednio przy wydobywaniu węgla. Z tego tytułu co miesiąc miał inne wynagrodzenie, w zależności od wydobywania kopalni w danym miesiącu. Uprawniony był też do świadczeń z Karty Górnika. Ubezpieczony pracował w systemie zmianowym. Pracował też w niedziele. Otrzymywał deputat węglowy, 13-tki, 14 tki. Ożenił się 26 czerwca 1971r. Nie był członkiem drużyny ratowniczej.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 25 kwietnia 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:09:15-00:25:14).

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1969, 1971-1975, 1980, 1983-1995, po odtworzeniu zarobków z lat 1968-1979, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek z tytułu pracy niebezpiecznej.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250%.

Przy odtwarzaniu wysokości wynagrodzenia biegły uwzględnił także dodatek za II i nocną zmianę, za przepracowane 2 niedziele w miesiącu oraz podwójną Kartę Górnika. Po wyłączeniu, z odtworzonego wynagrodzenia, dodatku za przepracowane 2 niedziele w miesiącu, podwójnej Karty Górnika, dodatku niebezpiecznego oraz za II i nocną zmianę, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nadal jest wyższy niż 250%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent S. K. k. 47-83 a.s., pismo organu rentowego z 22.01.2019r. k. 98 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2018r., poz.1270 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1968-1979. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% (także po uwzględnieniu zastrzeżeń organu rentowego) i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe.

Sąd uznał nadto, iż w sprawie spełnione zostały przesłanki z art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż zostały przedłożone nowe dowodowy w postaci akt osobowych i płacowych ubezpieczonego dotyczące okresu spornego, a także w postaci opinii biegłego sądowego, o przeprowadzenie której ubezpieczony wnosił w odwołaniu o decyzji.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od (...), tj. od miesiąca złożenia wniosku (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR del. Renata Stańczak